

מאיר כספי:

„רוצים טיולי עומק, עם הסברים מעמיקים!“

הקיצ הגיע. מיליון תלמידים יצאו לחופשה. עונת-התיירות החלה. ושוב מופיעות כותרות-ענק: התיירות לשיא חדש. גדל מיספר הישראלים היוצאים לחוץ-לארץ. ועוד. ביקשתי לברר עם מנכ"ל משרד-נטיעות, מאיר כספי, אם זו היסטריית-נטיעות.

השנה יש עליה מתונה בתיירות. של 15 אחוז. אבל אם מתייחסים לכל היוצאים לחוץ-לארץ לטיולים ולנופש, שהעליה באמת גדולה, כ-30 אחוז. לא הייתי מגדיר זאת כהיסטריה, אבל בהחלט מיספר היוצאים לחוץ-לארץ השנה הוא גדול. לפני שנה יצאו כ-200 אלף איש לנופש. השנה ייצאו כ-300 אלף לחוץ-לארץ.

● מני הם הנוסעים?

כולם. כל החתך החברתי של מדינת-ישראל. בני כל הגילים. מישפחות עם ילדים, צעירים, זקנים. כולם. אפשר, למשל, לראות כיצד במישפחה אחת יוצאים ההורים לטיול למיזרח הרחוק, הילד בן ה-18 יוצא לטיול קמפינג, והילדה בת ה-22 יוצאת לטיול גיאוגרפי. כך בהרכב מאוד מישפחות.

● מה בכל זאת מאפיין שנה זו?

הטיולים המאורגנים. זו שנה שהפתיעה גם אותנו. כולם רוצים לצאת לטיול מאורגן.

● מה הסיבה?

לדעתי, הציבור הישראלי נהיה יותר אינטליגנטי. רוצים טיולי עומק, עם הסברים מעמיקים בכל מקום שאליו מגיעים. החברה

תיירות

הפסיקו לרצות בטיול חפוף, כזה של ארבעה ימים בארבע ארצות. האנשים גם מבקשים לנסוע למקומות שהם היו בהם כבר, אבל הפעם הם רוצים ללמוד יותר על המקום, לאכול טוב ולישון בבריאות טובים יותר.

● לאן נוסעים?

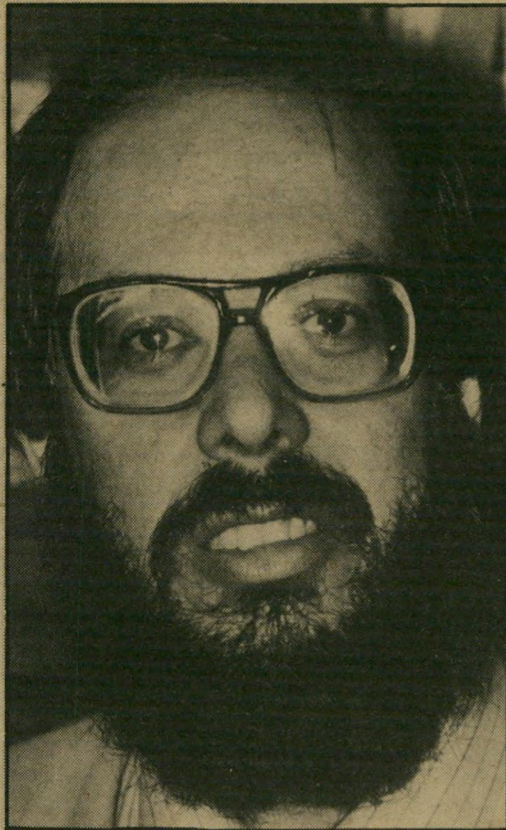
לכל מקום. לאירופה, לאמריקה, למיזרח הרחוק. בפירוש לכל מקום, ובמיוחד.

● ויש יותר כסף לאנשים?

לפני שנים, טיול לחוץ-לארץ נחשב כמותרות. היום, לדעתי, בהרבה מישפחות יוצאות לברי-מלון ולבתי-הארח. כולם, גם מי הקיץ יוצאים לחוץ-לארץ. זה הפסיק להיות מותרות. הטיול לחוץ-לארץ הפך חלק מן התקציב ככל מישפחה. הטיול לחוץ-לארץ הפך משהו כמו קניית מכונת.

● אם כולם בחוץ-לארץ, מני נשאר כאן?

הרבה נשארים בארץ. אבל גם בנופש המקומי חלו שינויים. יותר מישפחות יוצאות לבתי-מלון ולבתי-הארח. כולם, גם מי שנשארים כאן וגם מי שיוצאים, מתייחסים לנופש כאל דבר הכרחי, שכדאי לעשות אותו על הצד הטוב ביותר. זה כולל אוכל טוב, מלון טוב ותנאים טובים. (רונית אנטלר)

אבי עוז:

„המיקרה של עופרה ידליק נורה אדומה!“

התיאטרון הישראלי לא הצליח מעולם לגרום לי הנאה בכמות שהוא הצליח לעצבן אותי שבוע. מיקרה עופרה ויינגרטן הטיל אור גדול על ההפרדה שבין אמנות לבין מצפון. בתיאטרון הישראלי, או לפחות בתיאטרון-חיפה, הנלחם זה שנים על חופשה-בטווי, חופשה-מצפון ושאר חופשים.

שאלתי את הד"ר אבי עוז, מרצה לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב ואיש-מצפון מוצהר, מה דעתו על תיאטרון-חיפה בעניין ויינגרטן.

מבחינה חוקית יבשה, התיאטרון צודק. אילו פנתה עופרה לבג"ץ כנגד פיטוריה, לא היתה לה עמידה. בחוזה העסקתה היא חתמה שתמלא כל תפקיד שיוטל עליה.

● ברעיה, לא נראה לך תמוה שבן-אדם חותם על דבר כזה?

אולי באמת, עכשיו. המיקרה של עופרה ידליק נורה אדומה, וירצו לנסח סייגים בנושא זה.

אבל נחזור למיקרה עופרה ויינגרטן. כמו שאמרתי, מבחינת

תיאטרון

חוקית יבשה התיאטרון צודק, אבל מכיוון שרוצים שהשחקנים לא יהיו אוטומטים, צריך להיות גבול להסכם היבש. אני בהחלט מבין שבשלב מסוים יכול שחקן לשים איזה גבול. ולהגיד: מכאן אני לא הולך הלאה. כאן מתחילה הבעיה המוסרית. אבל כששחקן או אדם מחליט ללכת לפי מצפונו, הוא צריך להיות מוכן למילחמה, כי ברור שאם מהצד השני יושב מישהו שמחליט ללכת לפי החוק היבש, תהיה מילחמה.

● אילו אתה היית מנהל תיאטרון-חיפה עכשיו, איך היית מוגיב לבקשה של עופרה?

אסור לשכוח שדווקא תיאטרון-חיפה פנה לציבור לעיתים קרובות בעניינים מצפוניים. אילו אני הייתי מנהל תיאטרון-חיפה היום, הייתי מכבד את ההחלטה של עופרה, גם אילו הייתי צודק מבחינה פורמאלית. לפעמים זה פשוט לא כבוד גדול להיות צודק.

● מעניין אותי לדעת אם אחרי השיחה שלנו, אתה תשבח מכל העניין הזה, או שמא מיקרה ויינגרטן ידליק גם אצלך איזו נורה אדומה, ותעשה משהו לטובת מיקרים כאלה שאולי יהיו בעתיד?

אני עוד לא יודע. מה שברור הוא שאם עופרה ויינגרטן תיפנה אליי, אני אבדוק את הנושא לעומק, ואתערב. (דניאלה שמיר)

יוסי שפרלינג:

„הקרקע נשמטת מתחת לרגליהם של הוותיקים!“

מיפלגת-העבודה כמיקרה. הרוחות סוערות. השבוע התפרסמה רשימת-המועמדים המשוערת בבחירות לכנסת ה-12. רבים, שלא מצאו עצמם ברשימה, החלו במסע-השמעות.

פנית לבחור אחד צעיר, עורך-הדין יוסי שפרלינג. שהיה בעבר יושב-ראש התאחדות-הסטודנטים הארצית ואפילו מועמד ברשימת המערך לכנסת ה-11. שפרלינג, פעיל במיפלגה, לא הופיע ברשימת המיוחסים הנוכחית. ביקשתי תי לברר איתו פרטים על הרשימה.

זו רשימה לא ערכנית, לא נכונה, ובעיקר לא מציאותית.

● למה?

כי את הרשימה מסרו. ככל הנראה, עסקנים במיפלגה, שקשה להם להסתגל לעבודה שחלו שינויים בצורת הבחירות לכנסת. הפעם הבחירות יהיו חשאיות ודמוקרטיות במרכז. יש קבוצה של עסקנים במיפלגה הרוצה להמשיך ולנהל את המיפלגה, והמנסה את כוחה, הפעם, דרך העיתונות.

לעסקנים הוותיקים קשה להסתגל לדרך החדשה והרמוני קרטית. הם לא מוכנים לוותר על כוחם. הם זוכרים תקופה שבה הם קבעו, כחרון, נתנו. קשה להם להשתחרר שהם אינם עוד הפטי רונים. לדעתי, הם ימשיכו בכל שבוע למכור רשימות לעיתונות.

● מני, לדעתך, הרליף את הרשימה?

מיפלגות

פרסונאלית, אני לא יודע. עקרונית, המדליפים חושבים שאם שמם יופיע מעל רפי העיתון, הרי שמקומם בכנסת הבאה בטוח.

● אילו גם זו צורה להיבחר?

לא. אני לא חושב שזה יעבור, הפעם. זה היה נכון בעבר. היום כששונתה השיטה, וכשהחליטו סוף-כל-סוף שאין ועדות מסדרות ורשימות מוסכמות, קשה לי להאמין ש-1200 חברי-מרכז יפלו בפח של ידיעות בעיתונות. המרכז, הפעם, צעיר יותר, מבין יותר, ובעיקר לא מטומטם. להרבה מחברי-המרכז יש פרנסה ועבודה עצמאית משלהם. אינם זקוקים עוד ללחם מן המיפלגה. לכן העסקנים הוותיקים מרגישים שהאדמה נשמטת להם מתחת הרגליים. אז הם מנסים לעשות תרגילים של הדלפות מצחיקות, רשימת המיוחסים.

● בבחירות ליישבת המיפלגה הוביחו אתם עדיין הקובעים?

אני לא יודע. כנראה הוביחו. עשו דילים ובלוקים. וזה לא עיכלה את השינוי, והלכה פעם נוספת לרשימות הפעם זה שינוי, ולכן רשימת-המיוחסים נראית מזוהה יותר. (רונית אנטלר)